

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/172/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7810201324
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gizela Majerčák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7810201324.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Gizely Majerčák a členov senátu JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Alexandra Husivargu v občianskoprávnej veci žalobkyne: X.. E. N., nar. XX.X.XXXX, bydlisko Č. X, I. R. C., zastúpenej advokátom Mgr. Tomášom Adamcom, Levočská ulica 3, Spišská Nová Ves, proti žalovanému: Š. C., IČO: XX XXX XXX, miesto podnikania A. XXX, zastúpenému advokátom JUDr. Ladislavom Csákóom, Hviezdoslavova 4, Rožňava, o 3 471,03 € s príslušenstvom, o odvolaniach žalobkyne a žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rožňava z 13.11.2012 č. k. 9C/62/2010 - 279

rozhodol:

M e n í rozsudok v časti zamietavého výroku tak, že žalovaný je p o v i n n ý žalobkyni zaplatiť 1 026,89 € s úrokmi z omeškania 9 % ročne od 20.10.2009 do zaplataenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku rozsudok p o t v r d z u j e .

Žalobkyni p r i z n á v a náhradu iných trov konania 137,28 €, ktorú žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť advokátovi, Mgr. Tomášovi Adamcovi do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

M e n í dopĺňací rozsudok z 5.4.2013 č. k. 9C/62/2010 - 308 tak, že účastníci s ú p o v i n n í nahraďiť trovy štátu, žalobkyňa zaplatením 76,10 € a žalovaný zaplatením 371,33 € na účet Okresného súdu Rožňava do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ō v o d n e n i e :

Predmetom konania je nárok žalobkyne na zaplataenie (i) 1 026,89 € s úrokmi z omeškania 9 % ročne od 20.10.2009 do zaplataenia titulom zodpovednosti žalovaného ako (podnikateľa) za vadne vykonanú opravu motorového vozidla zn. Volkswagen Passat (ďalej len „vozidlo“), (ii) 2 309,14 € s úrokmi z omeškania 9 % ročne zo sumy 141,61 € od 20.10.2009 do zaplataenia titulom zodpovednosti žalovaného za škodu spôsobenú na vozidle a napokon (iii) 135 € titulom nákladov súvisiacich s uplatnením práva na náhradu škody. Žalovaný popieral akúkoľvek svoju zodpovednosť za žalobkyni vzniknutú ujmu na vozidle.

Okresný súd Rožňava rozsudkom označeným v záhlaví nárok uplatnený titulom zodpovednosti za vady zamietol s odôvodnením, že po márnom uplynutí trojmesačnej prekluzívnej lehoty došlo k zániku práva zo zodpovednosti za vady z opravy. Vychádzal zo zistenia, že medzi žalobkyňou ako objednávateľom a žalovaným ako zhotoviteľom 25.5.2009 došlo k uzavretiu ústnej zmluvy o oprave vozidla, motor ktorého nemal dostatočný výkon a zároveň dochádzalo k prepúšťaniu oleja. Vozidlo v oprave u žalovaného bolo do 26.6.2009, kedy žalovaný o. i. vymenil ojnicné ložiská. Medzi účastníkmi nebolo sporným, že motor ani po vykonaní opravy nemal dostatočný výkon a tzv. klepal. Žalobkyňa vadne vykonanú opravu reklamovala, od žalovaného očakávala bezplatné odstránenie vady. Žalovaný reklamáciu uznal, vadu však neodstránil. Žalobkyňa s vedomím žalovaného vozidlo z opravy dočasne vyzdvihla, ale následne

za účelom vykonania dohodnutej opravy podvozku žalovanému ho už nevrátila. V autoservise E. N. na vozidle vykonali opravu vstrekočav pohonných hmôt, po ktorej motor už mal dostatočný výkon, avšak stále „klepal“. Žalobkyňa s vozidlom jazdila a po devastačnej poruche motora, ku ktorej došlo 30.9.2009, listom z 1.10.2009 (správne 9.10.2009 - pozn. odvolacieho súdu) žalovaného vyzvala na vrátenie plnej ceny opravy 1 026,89 € a nákladov za odťah vozidla 141,61 €. Vec právne posúdil podľa §652 a nasl. Obč. zák. a uzavrel, že žalobkyňa riadne neuplatnila právo vyplývajúce z §655 Obč. zák., in fine, keďže v zmienenom liste výslovne neuviedla, konkrétne aké právo u žalovaného si uplatňuje z titulu jeho zodpovednosti za vadne vykonanú opravu veci.

Nárok žalobkyne vo zvyšku (2 309,14 €) právne posúdil podľa §420 ods. 1 a 3 Obč. zák. ako nárok na náhradu škody a v rozsahu 135 € zaplatených znalcovi za odborné vyjadrenie podľa §121 ods. 3 Obč. zák. ako príslušenstvo tejto pohľadávky v podobe nákladov spojených s jej uplatnením. Žalobe o náhradu škody vyhovel v rozsahu 1 866,89 € s úrokmi z omeškania 9 % ročne zo sumy 106,20 € od 20.10.2009 do zaplatenia. Vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania, najmä zo znaleckého posudku a ústneho vyjadrenia znalca Bána, ako i z odborného vyjadrenia a svedeckej výpovede X.. J. dospel k záveru, že žalovaný pri oprave vozidla ukončenej 26.6.2009 technologicky nesprávne postupoval (opravu vykonal vadne), pretože motor naďalej nemal dostatočný výkon a „klepal“, v dôsledku čoho 30.9.2009 došlo k devastačnému mechanickému poškodeniu motora (vyrazenie bloku motora ojnicou v dôsledku roztrhnutia skrutiek spájajúcich ojničné veko a ojnicu na druhom valci motora). Znalec vychádzajúc z deformačných styčných plôch jednotlivých súčiastok za prvotnú príčinu takejto poruchy motora určil skutočnosť, že na druhom valci motora ojničné veko a ojnicu žalovaný pri oprave nespojil správnou stranou, ale opačne. Takto mal preukázanú príčinnú súvislosť medzi konaním žalovaného pri oprave a vzniknutou škodou na vozidle, výšku ktorej znalec vyčíslil na 2 261 €, vrátane 20 % DPH. S obranou žalovaného o prerušení príčinnej súvislosti medzi jeho konaním pri oprave a vznikom deštruktívnej poruchy motora poukazujúc na preukázaný následný, a podľa žalovaného vadne vykonaný zásah tretej osoby (Emil Petro) do vozidla, sa vysporiadal rovnako s poukazom na výsledky znaleckého dokazovania. V zmysle týchto vzhľadov na to, že poškodenie motora bolo mechanického charakteru a deštrukcia motora nastala výlučne na druhom valci, kým ostatné valce a ojničné ložiská neboli ani čiastočne poškodené, považoval za vylúčenú čo i len možnosť vzniku devastačného poškodenia motora v dôsledku nesprávne vykonanej opravy vstrekočav paliva v autoservise E. N.. S poukazom na tieto závery znaleckého dokazovania i výpovede svedka J., ako nadbytočný zamietol návrh žalovaného na vykonanie znaleckého dokazovania zameraného na preukázanie zloženia motorového oleja z poškodeného motora (jeho prípadného zriedenia naftou). Vzhľadom na vyjadrenie samotného žalovaného, že „všetky ním použité skrutky boli z tej istej sady“, vychádzajúc zo skutočnosti, že skrutky použité pri spájaní ojničného veka s ojnicou v ostatných valcoch motora neboli nijako poškodené, rovnako za nadbytočné považoval vykonať znalecké dokazovanie zamerané na posúdenie prípadnej výrobnnej vady materiálu roztrhutej skrutky použitej v druhom valci motora.

Vzhľadom na to, že žalobkyňa a jej druh motorovým vozidlom jazdili a nedbali na upozornenie E. N., že „klepanie motora je hrozbou jeho poškodenia“, pretože sa spoliehali na ubezpečenie žalovaného, že „motor takýmto spôsobom (rozumej klepaním) sa zabeháva“, uzavrel, že žalobkyňa ako poškodená prispela k zväčšeniu rozsahu škody a túto musí preto znášať pomerne, v rozsahu 1/4 vzniknutých nákladov (§441 Obč. zák.). S týmto odôvodnením žalobe o náhradu škody vyhovel v rozsahu 3/4 nákladov na opravu vozidla vynaložených po 30.9.2009 (974,70 € oprava, 1 000 € nepoškodený motor, 106,01 € rozvodový set SRS, 86,82 € motorový olej s filtrami, 141,61 € odťah vozidla) + 135 € titulom príslušenstva pohľadávky v podobe nákladov súvisiacich s jej uplatnením, vo zvyšku žalobu zamietol. Keďže zhora zmieneným listom žalobkyňa žalovaného vyzvala, aby do 19.10.2009 jej uhradil aj 141,61 € titulom nákladov za odťah, konštatoval omeškanie žalovaného s plnením tohto dluhu a s poukazom na §517 ods. 2 Obč. zák. a §3 NV SR č. 87/1995 Z.z. žalobkyni priznal preto aj úroky z omeškania 9 % ročne od 20.10.2009 do zaplatenia zo sumy 106,20 € rovnako predstavujúcej 3/4 zo 141,61 € a nad rámec priznaných úrokov nárok zamietol. Pre čiastočný, približne rovnaký úspech účastníkov vo veci podľa §142 ods. 2 OSP vyslovil, že žiaden z nich nemá právo na náhradu trov konania.

Proti rozsudku podali odvolanie tak žalobkyňa, ako aj žalovaný. Žalobkyňa rozsudok odvolaním napadla v zamietavom výroku s návrhom, aby odvolací súd v tomto rozsahu rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, prípadne aby rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie a žalobkyni prizná náhradu trov konania. Súdu prvého stupňa vytyka, že nesprávne sa vysporiadal s reklamačným

konaním a nárokmi, ktoré z neho žalobkyňa uplatnila. Žalobkyňa žalovaným vadne vykonanú opravu 28.6.2009 riadne reklamovala, u žalovaného urgovala opravu vytknutej vady a v príčinnej súvislosti s nečinnosťou a neodbornosťou žalovaného počas doby reklamačného konania listom z 9.10.2009 žiadala vrátenie 1 026,89 € zaplatených za opravu s tým, že zmluvu o dielo automaticky považovala za zrušenú. Domnieva sa preto, že reklamácia žalobkyne v celom rozsahu bola v zmysle zákonom predpokladaných podmienok, a to tak čo do lehoty na uplatnenie práva, ako aj čo do oprávneného nároku, ktorý žiadala od žalovaného, pričom súd nesprávne vyhodnotil obsahovú stránku spornej písomnosti. Z hľadiska posúdenia miery jej zavinenia na vzniku škody považuje za bezpredmetnú skutočnosť, že používaním vozidla spôsobila jeho väčšie poškodenie, keďže žalovaný ihneď po prevzatí vozidla z prvej opravy 26.6.2009 na námietku žalobkyne, že „motor klepe“ argumentoval, že „sa zabehávajú krúžky“. Pomerné znášanie škody považuje za nesprávne, aj pokiaľ súd ho založil na skutočnosti, že žalobkyňa žije v spoločnej domácnosti so svojím druhom. Vzhľadom na obranu žalovaného, ktorý od počiatku popieral akúkoľvek svoju zodpovednosť za žalobou uplatnené nároky, za nesprávne považuje aj rozhodnutie o trovách konania.

Odvolanie žalovaného smeruje proti vyhovujúcemu výroku rozsudku s návrhom, aby odvolací súd rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne a žalovanému prizná náhradu trov konania, prípadne rozsudok zruší a vec vráti súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Namieta, že neporušil žiadnu právnu povinnosť, pričom podrobne zopakoval svoju obranu z konania pred prvostupňovým súdom, vrátane odmietania záveru tak o nadmernom dotiahnutí skrutiek ojnicného veka, ako i o opačnom poskladaní ojnicného veka s ojnicou na druhom valci motora. V tejto súvislosti vzhľadom na odlišný záver znalca ohľadom príčiny deštrukcie motora (písomný posudok znalca v jeho závery vyslovené na súdnom pojednávaní) spochybnil odbornosť samotného znalca. Podľa žalovaného súd sa nevysporiadal s výpoveďou svedka K., ktorý negoval vadné vykonanie opravy, rozsudok preto označil za nepreskúmateľný, čím zároveň sa mu odňala možnosť konať pred súdom. Zotrvával na obrane aj o nedostatku príčinnej súvislosti medzi jeho konaním pri oprave a vznikom škody tvrdiac, že ako príčina poškodenia motora s určitosťou nebolo vylúčené pochybenie Emila Petra nedodržaním technologického postupu pri montáži vstrekačov. Pokiaľ preto súd zamietol ním navrhované znalecké dokazovanie na zloženie motorového oleja, aj tým sa mu odňala možnosť konať pred súdom. Podľa žalovaného rovnako nebolo vylúčené, že k vzniku škody došlo v dôsledku vady materiálu a žalobu aj preto bolo potrebné zamietnuť. Proti rozsudku namieta tiež, že pokiaľ auto po oprave skutočne klepalo, žalobkyňa ho mala kontaktovať, resp. vozidlo malo zostať u E. N. a nemala ním jazdiť celé mesiace (od júna do septembra). Mieru spoluzavinenia žalobkyne na vzniku škody žiada preto určiť vyšším podielom, než 1/4, a to až do 100 %. Z procesného hľadiska namieta, že došlo k porušeniu §118 ods. 2 OSP, v dôsledku čoho konanie je postihnuté aj inou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a aj týmto postupom súdu účastníkom sa odňala možnosť konať pred súdom. Uplatňuje náhradu trov odvolacieho konania. Vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne v podstate poukazuje na to, že žalobkyňa dodatočným vysvetľovaním nemôže právne relevantne doplniť absenciu uplatnenia niektorého z nárokov zo zodpovednosti za vady opravenej veci.

Žalobkyňa nevyužila svoje právo vyjadriť sa k odvolaniu.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací po kladnom posúdení včasnosti a prípustnosti odvolaní a po zistení, že tieto boli podané na to oprávnenými účastníkmi konania (§201, 202 a 204 OSP) postupom podľa §212 ods. 1 a 3 OSP v rozsahu uplatnených odvolacích dôvodov preskúmal rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že tak odvolanie žalobkyne, ako aj odvolanie žalovaného je opodstatnené len sčasti. O odvolaniach rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa §214 ods. 2 OSP s tým, že rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach 8.9.2015 o 14,30 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 202/ II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku od 31.8.2015 boli zverejnené na úradnej tabuli odvolacieho súdu (§156 ods. 1 a 3 za použitia §211 ods. 2 OSP).

Napadnutý rozsudok z hľadiska zákonnej požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia je plne akceptovateľný, presvedčivý, jasný a zrozumiteľný, nesignalizuje možnosť porušenia procesných práv účastníka konania. Odvolací súd nezistil ani existenciu inej vady konania, ktorá mala spočívať v nedodržaní procesného postupu súdom prvého stupňa vyplývajúceho z §118 ods. 2 OSP účinného od 15.10.2008. Hoci obsah zápisnice o pojednávaní z 19.10.2010 nedáva podklad pre záver, že súd postupoval podľa §118 ods. 2 OSP, žalovaný neopodstatnene namieta, že nedodržaním procesného

postupu súdu prvého stupňa podľa §118 ods. 2 OSP sa mu odňala možnosť konať pred súdom. Ani prípadné porušenie tohto zákonného ustanovenia nespôsobuje totiž existenciu vady v zmysle §221 ods. 1 písm. f) OSP, pretože hoci predseda senátu (samosudca) toto zákonné ustanovenie nedodrží tým, že podľa doterajších výsledkov konania neuvedie, ktoré právne významné skutkové tvrdenia účastníkov je možné považovať za zhodné a ktoré zostali sporné, ktoré z navrhnutých dôkazov budú vykonané a ktoré dôkazy súd nevykoná, aj keď ich účastníci navrhli, nemá to žiaden právny dosah na možnosť vylúčenia účastníka konania z jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva. Je tomu tak preto, že porušenie citovaného zákonného ustanovenia žiadnym spôsobom nediskvalifikovalo žalovaného napríklad v práve zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom, v práve na záver pojednávania zhrnúť svoje návrhy, namietat' prípadný nesprávny procesný postup prvostupňového súdu v podanom odvolaní a podobne. Uvedené pochybenie samo o sebe nezakladá ani zmätočnosť rozhodnutia súdu. V nedodržaní postupu podľa citovaného zákonného ustanovenia, ku ktorému v danej veci došlo, práve so zreteľom na individuálne okolnosti preskúmvanej veci nemožno vidieť procesnú nesprávnosť, ktorá by bola viedla k zmareniu účelu sledovaného týmto zákonným ustanovením a neprispela tak k nepredvídateľnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa. Svedčí o tom obsah celého spisu, z ktorého vyplýva, že žalovaný v priebehu konania neustále mal zachované všetky svoje procesné práva, vrátane rešpektovania jeho návrhov na vykonanie relevantných dôkazov (obdobne viď početné rozhodnutia NS SR, napr. sp. zn. 3 Cdo 294/2014, 6 Cdo 134/2010, 4 Cdo 167/2012, 5 Cdo 189/2011, 6 Cdo 53/2012 a ďalšie). Argumentácia rozhodnutím NS SR sp. zn. 3 M Cdo 18/2010 je preto nenáležitá.

V súvislosti s rozhodnutím o nároku zo zodpovednosti žalovaného za vady opravenej veci žalobkyňa namietala nesprávne posúdenie súdom prvého stupňa, že pre absenciu jej prejavu o zrušení zmluvy v žalovanému doručenej výzve z 9.10.2009 na vrátenie plnej ceny opravy vozidla nedošlo k riadnemu uplatneniu práva zo zodpovednosti za vady voči žalovanému, v dôsledku čoho potom po márnom uplynutí trojmesačnej prekluzívnej lehoty došlo k zániku tohto práva. V súvislosti s rozhodnutím o nároku na náhradu škody odvolávajúc sa na ubezpečenie žalovaného, že klepanie motora je prejavom spôsobu, akým sa zabehávajú piestne krúžky motora, namietala tiež správnosť záveru súdu o akejkol'vek miere jej účasti na spôsobení či zväčšení rozsahu vzniknutej škody, ako dôsledku ďalšieho používania sporného vozidla. Žalovaný z dôvodov, ako sú uvedené zhora, odvolaním namietala nesprávnosť skutkových záverov súdu tak o porušení právnej povinnosti zhotoviteľa nesprávnym postupom pri oprave poruchy auta, ako aj o príčinnej súvislosti medzi jeho konaním a vznikom škody, ďalej závery súdu o miere zavinenia žalobkyne na spôsobení škody, neúplnosť skutkových zistení súdu tak z hľadiska prípadnej vady použitého materiálu, ako aj z hľadiska zloženia motorového oleja a tiež, že sa nevysporiadal s výpoveďou svedka K..

Z hľadiska skutkového stavu v posudzovanej veci súdom prvého stupňa správne bolo zistené, že žalobkyňa ako fyzická osoba (nepodnikateľ) v zastúpení svojím druhom A. T. u žalovaného ako u zhotoviteľa, v tom čase prevádzkovateľa podniku s predmetom podnikania o. i. opravy cestných motorových vozidiel z dôvodu slabého výkonu motora a nadmernej spotreby oleja objednala opravu motorového vozidla zn. Volkswagen Passat, ktoré vlastnila. Vozidlo v oprave u žalovaného bolo najprv v období od 25.5.2009 do 26.6.2009, počas ktorého žalovaný vykonal opravu motora spočívajúcu o. i. aj vo výmene ojníčnych ložísk, za ktorú žalobkyňa pri jeho prevzatí žalovanému zaplatila 1 026,89 €. Tiež správne bolo zistené, že žalobkyňa žalovaným vykonanú opravu u tohto 28.6.2009 ústne reklamovala a žiadala odstránenie stále pretrvávajúcej poruchy motora spočívajúcej v jeho nedostatočnom výkone i „klepaní“. Žalovaný za týmto účelom vozidlo znova prijal do opravy a pred súdom potvrdil, že výkon motora sporného vozidla aj po ním vykonanej oprave ukončenej 26.6.2009 bol nedostatočný. Následne „vozidlo skompletizoval a oznámil to žalobkyňi“ (č. I. 48 spisu). Výpoveďami svedkov T. (č. I. 86 až 88 spisu), pravdivosť ktorej žalovaný výslovne potvrdil (č. I. 88 spisu) a N. bola potvrdená tak samotná existencia ďalšej vady opravy prejavujúca sa ako „klepanie“ motora, ako aj reakcia žalovaného na jej vytknutie žalobkyňou („takto sa zabehávajú krúžky“). Bolo preto preukázané, že vada opravy pretrvávala aj po tom, čo žalobkyňa u žalovaného tieto vady ústne vytkla a uplatnila právo na ich bezplatné odstránenie. V zmysle §655 ods. 1 Obč. zák., in fine mala preto právo na zrušenie zmluvy alebo na primerané zníženie ceny opravy, a to bez potreby opätovnej reklamácie ktorejkoľvek z týchto vád tak, ako sa toho dovoľáva žalovaný. Argumentácia žalovaného, že svedok K. začiatkom septembra „vozidlo diagnostikoval a klepanie motora nezistil“, je pritom jednak nepravdivá a jednak neobstojí vo svetle vykonaného znaleckého dokazovania. Výsledky tohto totiž jednoznačne potvrdili, že k deštrukcii motora došlo výlučne v dôsledku činnosti žalovaného pri oprave. Svedok K. k existencii vád v skutočnosti sa

nevedel relevantne vyjadriť, pretože „vozidlo v jeho servise bolo „posunuté“ len cca o 10 metrov“, pričom „vozidlo nediagnostikoval, pretože na to nebola požiadavka“ (č. l. 129 spisu). Súd preto nepochybil, keď osobitne sa nevysporiadal s touto časťou výpovede daného svedka, nemusí sa totiž vysporiadať so všetkými tvrdeniami a dôkazmi, stačí ak sa vysporiada s tými zásadnými.

Súd nárok žalobkyne na 1 026,89 € uplatnený titulom zodpovednosti žalovaného za vady opravenej veci (§655 ods. 1 Obč. zák.) zamietol s odôvodnením, že žalobkyňa v zákonnej lehote riadne neuplatnila svoje práva, pretože v liste z 9.10.2009, ktorým žalovaného vyzvala na vrátenie celej ceny za opravu, *expressis verbis* neuviedla, konkrétne aké právo zo zodpovednosti za vady využíva. Hoci žalobkyňa v spornej výzve skutočne výslovne nevyjadrila vôľu „zrušiť zmluvu“, tento právny záver súdu prvého stupňa je vyodením nesprávnych právnych záverov zo správnych skutkových zistení. Rozhodujúcim v tomto smere je správne posúdiť prejav vôle žalobkyne zachytený v spornom liste z 9.10.2009 vyjadrený ako „požiadavka na vrátenie 1 026,89 €“, t. j. celej ceny opravy, a to vo väzbe na §655 ods. 1 Obč. zák., in fine, v zmysle ktorého žalobkyňa, ktorá ako objednávateľ predtým vady reklamovala a žiadala ich bezplatné odstránenie, mohla buď len žiadať zľavu z ceny opravy alebo zrušiť zmluvu a z toho titulu žiadať vrátenie celej ceny opravy. Pokiaľ výzva žalobkyne z 9.10.2009 má byť uplatnením práva na zľavu z ceny opravy, právne významným je rozsah tejto „zľavy“ s tým, že aj prípadná žiadosť o „zľavu“ z ceny v rozsahu 100 % v podstate nie je ničím iným, než mlčky vyjadreným zrušením zmluvy, pretože v takom rozsahu už nejde o zľavu, ale o zrušenie zmluvy. V danom prípade, keď žalobkyňa sporným listom žalovaného preukázane vyzvala na vrátenie celej (100 %) ceny opravy, čo prichádza do úvahy jedine v prípade zrušenia zmluvy, nemožno preto čisto formálne lipnúť aj na výslovnom vyjadrení vôle zrušiť zmluvu, keďže nemožno pochybovať o tom, ktoré právo v zmysle §655 Obč. zák. si uplatnila. Z týchto dôvodov odvolací súd podľa §220 OSP zmenil rozsudok v zamietavom výroku tak, že žalovaného zaviazal žalobkyni zaplatiť 1 026,89 € ako cenu opravy aj s úrokmi z omeškania 9 % ročne od 20.10.2009 do zaplatenia.

Pokiaľ ide o nárok na náhradu škody a jej príslušenstvo tak v podobe úrokov z omeškania, ako aj v podobe nákladov súvisiacich s jej uplatnením, súd prvého stupňa vo veci dokazovanie vykonal v potrebnom rozsahu, na základe neho správne zistil skutkový stav a vo veci na základe neho aj vecne správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvého stupňa v uvedenom rozsahu zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozsudku má podklad v zistení skutkového stavu vyplývajúceho zo spisu. Na správnosti týchto skutkových záverov nič nie sú spôsobilé zmeniť ani odvolacie námietky žiadneho z odvolateľov. Napadnutý rozsudok z hľadiska zákonnej požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia je plne akceptovateľný, presvedčivý, jasný a zrozumiteľný, nesignalizuje možnosť porušenia procesných práv účastníka konania. Súd v odôvodnení rozsudku ohľadom tohto nároku dal odpovede na všetky otázky, ktoré pre vec majú podstatný význam, dostatočne, mimoriadne precízne a presvedčivo objasnil skutkový základ rozhodnutia. Odvolací súd vo výroku vecne správny rozsudok súdu prvého stupňa podľa §219 ods. 1 OSP preto potvrdil. V celom rozsahu pritom sa stotožnil s odôvodnením rozsudku súdu prvého stupňa a v odôvodnení svojho rozsudku v súlade s §219 ods. 2 OSP preto sa obmedzuje len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozsudku, ako sú uvedené zhora a ktoré vo svojom odôvodnení preto už neopakuje.

Súd prvého stupňa vychádzajúc z výsledkov znaleckého dokazovania vzhľadom na preukázané pochybenie žalovaného pri oprave spočívajúce v spojení ojnicného ložiska s ojnicou v druhom valci motora opačnou stranou a tiež vzhľadom na jednoznačné vylúčenie čo i len možnosti vzniku devastačného poškodenia motora v dôsledku preukázaného následného zásahu tretej osoby do vozidla, správne sa vysporiadal tak s otázkou porušenia právnej povinnosti žalovaného riadne vykonať zadanú opravu (§652 a nasl. Obč. zák. v spojení s §633 ods. 1 Obč. zák.), ako aj s otázkou príčinnej súvislosti medzi konaním žalovaného pri spornej oprave a vznikom škody. Vzhľadom na výslovne mechanický charakter poškodenia bloku motora, ktoré sa prejavilo izolovane len na druhom valci motora, bolo jednoznačne vylúčené, aby príčinou deštrukcie motora bola žalovaným namietaná montáž vstrekovačov pohonných hmôt svedkom N., a to aj preto, že jednak nebola preukázaná pravdivosť obrany žalovaného o technologicky nesprávnom postupe daného svedka pri oprave a tiež preto, že v takom prípade do určitej miery všetky ložiská by boli postihnuté danou vadou, pričom v danom prípade taká vada sa nevyskytla. Vzhľadom na príčinu vzniku poškodenia motora napokon správne, hoci nadbytočne sa vysporiadal aj s otázkou zavinenia žalovaného na vzniku škody, keďže žalovaný ako podnikateľ za škodu spôsobenú pri výkone svojho podnikania zodpovedá v zmysle §420a Obč. zák., to znamená, že na jej vznik sa nevyžaduje zavinenie. V danom prípade žalovaný zodpovednosti za škodu by sa

preto mohol zbaviť len v prípade preukázania neodvratiteľnej udalosti nemajúcej pôvod v prevádzke, akou prípadná vada materiálu nie je, alebo potom v prípade preukázania, že škoda bola spôsobená vlastným konaním poškodeného, čo znaleckým konaním sa nepotvrdilo. Z toho dôvodu ani prípadná vada žalovaným použitého materiálu, ani prípadné preukázanie absencie zavinenia žalovaného na vzniku spôsobenej škody nie sú preto spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku v prospech žalovaného. Vzhľadom na to právne irelevantné sú preto jeho odvolacie námietky či už o nedostatku jeho zavinenia na vzniku škody alebo aj o prípadných vadách materiálu použitého pri oprave.

Výsledkami znaleckého dokazovania jednoznačne bola preukázaná aj príčinná súvislosť medzi konaním žalovaného pri oprave a vznikom škody. Pokiaľ žalovaný vzhľadom na „odlišné“ závery znalca ohľadom príčiny vzniku poškodenia motora spochybňuje odbornosť znalca, je potrebné zdôrazniť, že tieto závery v skutočnosti nie sú odlišné. Znalec ani reagujúc na výhrady žalovaného pri výpovedi pred súdom nezmenil ani nespochybnil, naopak argumentačne a logicky potvrdil správnosť záverov svojho písomného posudku o vzniku devastačnej poruchy motora v dôsledku roztrhnutia skrutiek spájajúcich ojnicné ložisko s ojnicou na druhom valci motora zapríčineného konaním žalovaného pri oprave vozidla ukončenej 26.6.2009. Po preskúmaní poškodených dielov motora prihliadajúc na deformačné styčné plochy jednotlivých súčiastok znalec akurát len odhalil a na rozdiel od písomného posudku pred súdom odchyľne vypovedal o prvotnej príčine roztrhnutia týchto skrutiek, spočívajúcej v ich opačnom spojení, nie však o príčine samotného poškodenia motora, ako žalovaný sa to snaží interpretovať. Bolo preto preukázané, že škoda vznikla (prevádzkovou) činnosťou žalovaného, pričom jednoznačne bolo vylúčené aj pretrhnutie príčinnej súvislosti medzi touto jeho činnosťou a vznikom škody, ktoré v zmysle obrany žalovaného malo spočívať v preukázanom následnom zásahu tretej osoby do vozidla opravou vstrekačov pohonných hmôt.

Motorové vozidlo je skonštruované a vychádzajúc z jeho účelu je určené predovšetkým na to, aby sa používalo na jazdu. Pokiaľ preukázanou príčinou vzniku škody na spornom vozidle jeho bežným používaním na jazdu bola prevádzkovou činnosťou žalovaného (vadne) vykonaná oprava, potom miera, akou prispel k vzniku škody, musí byť podstatná. Dôvody, pre ktoré žalovaný sa nemôže zbaviť svojej zodpovednosti za žalobkyni vzniknutú škodu na vozidle, t. j. pre ktoré miera spoluzavinenia žalobkyne na vzniku škody nemôže dosiahnuť 100 %, vyplývajú zo záverov znaleckého dokazovania, ako sú uvedené zhora a odvolací súd na tomto mieste ich preto neopakuje. Vzhľadom na okolnosti, ktoré predchádzali vzniku deštruktívnej poruchy motora súd prvého stupňa správne pristúpil zároveň k posudzovaniu miery prípadného spoluzavinenia žalobkyne na vzniku škody a túto aj správne a zákonne odôvodnil, pričom správne zohľadnil okolnosti na strane žalobkyne, ktoré mali vplyv na vznik škody a túto aj určil v správnom rozsahu. Z obsahu spisu nepochybné vyplýva, že žalobkyňa si nepočínala celkom v súlade so všeobecnou preventívnou povinnosťou predchádzať škodám (§415 Obč. zák.), keď v priebehu mesiaca september 2009 vozidlom jazdila nielen napriek upozorneniu svedka Petra o hrozbe poškodenia motora a o potrebe vadu reklamovať, ale i napriek vedomosti o jeho odmietavom postoji k vysvetleniu žalovaného o pôvode neželateľného zvuku motora v „zabehávaní sa krúžkov“ (č. l. 89 - 90 spisu). Odvolacia námietka žalobkyne preto je neopodstatnená, odvolací súd plne sa stotožňuje s dôvodmi a závermi súdu prvého stupňa o miere spoluzavinenia žalobkyne na vzniku škody a na tieto odkazuje. Na skutočnosti, že žalobkyňa žije v pomere druh a družka so svedkom T., súd nezaložil svoje rozhodnutie o pomernom znášaní škody, odvolací súd touto odvolacou námietkou žalobkyne preto sa nezaoberal.

Z uvedených dôvodov súd prvého stupňa rozhodol správne a zákonne, keď vyhovel žalobe o náhradu škody a zaviazal žalovaného ako zodpovedného za žalobkyni vzniknutú škodu na jej náhradu, výšku ktorej priamo na vozidle znalec vyčíslil na 2 261 €. Žalobkyňa z tohto titulu žiadala nahradiť len 2 167,53 € a ďalších 141,61 € titulom náhrady škody za odťah nepojazdného vozidla do autoservisu W. K., z čoho 3/4 predstavujú 1 731,89 € + náklady na uplatnenie pohľadávky 135 € (§121 ods. 3 Obč. zák.), t. j. spolu 1 866,89 €. Súd prvého stupňa správne a zákonne rozhodol aj o úrokoch z omeškania zo sumy 106,20 €, t. j. v rozsahu 3/4 z nákladov vynaložených na odťah vozidla (§517 ods. 2 Obč. zák., §3 NV SR č. 87/1995 Z.z.).

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok vo zvyšku potvrdil.

Vzhľadom na to, že obaja účastníci vo veci mali len čiastočný úspech (žalobkyňa 83 %, žalovaný 17 %), odvolací súd podľa §142 ods. 2 OSP náhradu trov konania pomerne rozdelil. Žalobkyni tak v rozsahu 66

% (83 - 17) priznal náhradu jej trov vyplývajúcich zo spisu (208 € súdny poplatok zo žaloby). Náhradu trov právneho zastúpenia jej nepriznal, pretože v zákonnej lehote ju nevyčíslila (§142 ods. 2 OSP).

Dopĺňacie uznesenie o trovách štátu odvolací súd zmenil tak, že podľa výsledku konania z celkovo štátom platených 447,38 € titulom znalečného žalobkyni uložil nahradiť 17 % a žalovanému 83 %, t. j. 76,10 €, resp. 371,33 € tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku (§148 ods. 1 OSP).

Výsledok hlasovania senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.